

GLASILO

„Slovenskega osrednjega čebelarskega društva za Kranjsko, Koroško in Primorsko“
s sedežem v Ljubljani ter „Slov. čebelarskega društva za Spodnje Štajersko“.

☺ ☺ ☺

Urejuje FRANČIŠEK ROJINA.

Izhaja 10. dan vsakega mesca in se pošilja udom zastoj.

Leto XIII.

V Ljubljani, mesca aprila 1910.

Štev. 4.

Čebelarski tečaj.

„Slovensko. čebelarsko društvo za Kranjsko, Koroško in Primorsko“ priredi dne 12. in 13. junija t. l. v Ilirski Bistrici na Notranjskem učni tečaj za čebelarje začetnike. Pouk bo teoretičen in praktičen ter brezplačen. Število udeležencev je 12. Priglasijo naj se do 15. maja. Priglase sprejema in pojasnila daje osrednji odbor čebelarskega društva v Ljubljani.

Čebelarjevo opravilo v aprilu.

Janko Vodopivec, Kamnje pri Gorici.

Mesec marec ni bil za čebele kaj ugoden, vendar so nekatere dni živahno izletavale in v krajih z zgodnjo pašo prihajale z obnožino bogato obložene; a takih dni je bilo prav malo.

Nastopli mesec april nam pa v prvem začetku hudo preti. Viharno, mrzlo in deževno, nekod sneženo vreme, je potisnilo čebele zopet v tesno združeno življenje. Ponehalo je izletanje in je sploh pretrgano do boljših in toplejših dni. Panji, ki so dobro zaviti s toplo odejo, ne čutijo toliko vpliva ostrega mraza in vetra, da imajo le dovolj medu v zalogi. Ali žal, da je bila lanska poletna paša vobče nepovoljna, in marsikateri čebelar je vzimil prelahke panji. Nekoji so upali na brezobdačeni sladkor, drugi pa na ugodno

in zgodnjo pomlad. Sedaj se pa nahaja mnogo nas, ki nismo jeseni čebel dovolj preskrbeli. Narava pa je jako muhasta, in konec vsega bo ta, da bo marsikatero čebelno ljudstvo v miru zaspalo.

Slišijo se pritožbe o mrličih iz premnogih krajev. No, dragi čebelar, kaj je neki početi? Pustiti, da ti ljubice poginejo pred pašo, to je časom, ko moreš upati na gotov dobiček? Tega ne smeš dopustiti! Če je treba, izdaj zadnji vinar, pa nakrmi one panji, kojim primanjkuje. Ako se je kaka čebelna družina vsled pomanjkanja hrane poizgubila in poginila, da je le še nekaj malega čebel v panju, je potem to malo četico pregnati v sosednji močnejši panj, ker tak opešani revček ni vreden, da bi zavzemal prostor v čebelnjaku in bi nam dajal vedno več in več posla s krmljenjem in oskrbovanjem. Koncem vsega bi nam pa truda in stroškov vendar ne mogel izplačati.

Da bi se takega slabiča odkrižali potom kake kupčije, na to ni računati. Kakor se dá soditi po razmerah lanske čebelne slabe letine, bo kupčija s čebelami to pomlad jako piškava, in to vsled tega, ker kupci vedo, da so bili lani le bolj lahki panji vzimljeni, ki se spomladi počasi in negotovo razvijajo. Po mojem mnenju bi znala biti kupčija slična vinski kupčiji.

Vendar čebelar ostane le čebelar, poln upa in nade. Tako moramo tudi mi, kakor brodnik, ki je privesljal do brega, pa mu burja potisne čolnič zopet na odprto morje, se še tesneje oprijeti in ne obupati, dasiravno nam vsi preroki in astronomi prerokujejo hladno in deževno vreme. Mi pa dobro vemo, da je vse odvisno le od nekotih tednov glavne paše. Ako je ob teh dneh toplo in mirno vreme, pa bodo polni panji na jesen. Zatorej z vztrajnostjo in zaupanjem k čebelnjaku!

Ako nastane ugodno vreme, bomo videli, kako neverjetno si bodo opomogli močnejši panji. Proti koncu mesca se bodo čebele pomnožile in raztegnile tudi čez zadnje satovje. V ugodnih legah z obilno črešnjevo ali drugo pašo bodo pričele čebele staviti novo satovje: prvo večinoma trotovo.

Kako ugodno in prav pride čebelarju, ako ima premakljivo, pa čez zimo shranjeno čebelno satovje! Satovja si shrani jeseni po možnosti veliko sleherni večji in manjši čebelar in ga ne zabi večkrat zažvepljati.

Ako ima čebelar opraviti s panji s premakljivim satjem in pregledati notranje stanje čebel, mora to le o mirnih, toplih dneh. Paziti mora, da ostanejo satniki tako zvrščeni, kakor so bili prej. Zlasti je napačno, zamenjati satovje z zalego, ker to bi povzročilo grozno zmešnjavo pri čebelnem opravilu.

Ako se krmi, naj se to zgodi v panju samem in proti večeru, ko je ponehal čebelni izlet, ker drugače bi se lahko pričelo ropanje. Napačno je krmiti čebele na prostem kje pred čebelnjakom, kakor sem te dni opazil pri nekem čebelarju.

Ako ogleduješ kaj v panju, je treba imeti včasih pri rokah kako tlečo in kadečo se snov. Najbolj tleča, pomirovalna in čebelam neškodljiva je bukova goba. Ima to prednost, da se lahko užge in se lahko uporablja brez vsakega stroja ali priprave. Košček te gobe v velikosti dvovinarskega novca pomiri vsak razburjeni panj. Čebele ne odletujejo kakor če jih s tobakom

kadimo. Brez dima tedaj ni priporočljivo šariti po panju, ker se čebele preveč nepotrebno razburjajo in odletavajo.

Čebelar ima paziti tudi, da ima v bližini čebelnjaka napajališče. Voda se mora večkrat sprazniti in napajališče osnažiti, ker stoječa voda se skvari in usmradi.

Naj omenim še nadalje, da ima le oni čebelar lahko in prijetno delo s svojimi čebelami, ki ima v svojem čebelnjaku vse panji približno enako močne. Ume se, da mora na to delati že od vzimljenja sem. To pa se da, seve najlaglje s premakljivim satovjem. Težje, a vendar deloma izvršljivo je to v kranjičih. V jeseni je razdeliti čebele trganih panjev tako, da je v vsakem plemenjaku približno enaka množina. Spomladi pri obilni paši s predstavljanjem šibkega panjů na mesto močnejšega in obratno. Tu pa ne pridejo v poštev slabiči. Ravno tako opomoreš šibkejemu ljudstvu, ako mu dostaviš par satnikov z godno čebelno zalego, vzeto iz močnih panjev. Lahko se mu dodene z oblegujočimi čebelami, kar je gotovo ugodnejše za šibkega. To zravnanje naj se vrši proti koncu aprila, nikakor pa se ne sme to vršiti tik pred rojenjem, ker taka menjava bi škodovala močnejim radi rojenja.

Ako ravna čebelar po tem navodilu, pride čas rojenja, in njegovi panji izrojiijo v par tednih vsi. Slabejše se pa prisili, o čemer bomo slišali v poročilu mesca maja.

=====

Griža.

I. Jurančič.

(Konec.)

Omenili smo že, da griža preneha s prvim občnim izletom, in sicer včasih popolnoma, včasih pa vsaj večinoma. To je dalo nekaterim povod, da čebelne griže sploh ne smatrajo kot bolezen, temveč le kot posledico prevelikega nagromadenja odpadkov v čebelnem telesu. Drugi so mnenja, da je griža bolezen v pravem pomenu besede, namreč da je čebelino črevo, mastnik bolan vsled prehlajenja. Omenil sem že pred par leti v nekem članku, da v naših krajih mlajši čebelarji niti ne pomnijo griže, ker je skoraj docela izginila, odkar so se vpeljali pravilni panji, ki čebelam v zimskem času nudijo zadostno varstvo pred mrazam in drugimi škodljivimi vplivi. Le v kakem starem pomanjkljivem, oziroma slabo zavarovanem ali v kakem slamnatem panju se še tupatam pokaže. Vkljub temu se je lansko pomlad pojavila na več krajih, pa le v manjši meri. V drugih krajih pa včasih hudo razsaja ter veliko število ljudstev ugonobi, da, cele čebelnjake izprazni. To dejstvo daje povod, da čebelarški učenjaki proučavajo bistvo te bolezni že od davnih časov do danes, a je še mnogo nejasnega in neznanega. Že pred 50 leti so trdili, oziroma domnevali dr. Dzierzon, pl. Berlepsch in drugi, da griža mora biti kužna bolezen, zlasti kadar nastopi v hujši meri, ker traja umiranje čebel večkrat naprej, ako se bolni panj ojači s čebelami iz zdravega panjů.

V navedenem sem izkušal navesti vse, kar se je dozdej smatralo kot dobro, pravo in veljavno o griži, v naslednjem pa omenim najnovejša

opazovanja, ki so povzročila splošno zanimanje čebelarjev ter obetajo veliko pomenljivost, dasi je še tudi v tem marsikaj nejasnega, kar osvetliti bo še naloga prihodnosti.

Dozdaj nam je bilo znano, da čebelno telo v gotovih boleznih uničujejo in morijo posebne glive, bacili, t. j. rastlinska bitja, novejša opazovanja pa je našlo celo neko majčkeno živalsko bitje, katero razjeda čebelne organe ter povzroča bolezen. Vseučiliški profesor dr. Zander (Cander) je v svojem predavanju na lanskem velikem shodu avstro-ogrskih in nemških čebelarjev podrobno razpravljal o tej stvari. Po dveletnem tozadevnem preiskovanju je baje našel v telesu vsled griže umrlih čebel neko mikroskopično zajedalko, katero imenuje: *Nosema apis*. Ta zajedalka zamore živetí le v čebelnem telesu, in sicer se naseli v srednjem delu črevesa. Pomnožuje se čudno naglo, tako da je v kratkem času pokrita vsa notranja plast črevesa. Črevo bolne čebele se vidi tudi brez mikroskopa motnobe, dočim je v zdravem stanju rdečkasto. Po tej bolezni napadene čebele umrjejo vse brez izjeme; iz žrela prihajajoče padajo na zemljo ter končajo življenje takoj ali pozneje, kakor so bile bolj ali manj napadene. Dr. Zander označuje *nosema apis* kot najhujšega čebelnega škodljivca, ki baje uniči mnogo več panjev, kakor gniloba. Nadalje zatrjuje, da je našel do male izjeme vselej to zajedalko v odpadkih, kakor tudi v telesih po griži napadenih čebel. Njegove izkušnje potrjujejo, da se bolezen prenese, je torej nalezljiva, ako pridejo odpadki grižavih čebel v dotiko z medom, oziroma živežem drugega panjú. Enako se razširi in prenese bolezen po roparicah, ki pridejo v bolne panji, in slednjič še z uporabo satov onesnaženih po griži.

Na podlagi tega razločuje dr. Zander dve vrsti griže, namreč po *nosema apis* povzročeno kot kužno, ono pa, ki nastane vsled dozdej znanih vzrokov, kot prehlajenje, vznemirjanje itd., pa kot nenalezljivo. Dozdaj smo trdili, da matica ne trpi nikdar na griži, ker oddaja svoje vodene odpadke v obliki majhnih kapljic sproti v panju; ta kužna griža pa po dr. Zanderja trditvi napade tudi matico. To trditev podpira z dokazi, ko je baje več umrlih matic iz grižavih panjev mikroskopično preiskal ter jih našel od imenovane zadejalke napadene.

Močno napadeni panji večinoma umrjejo, manj napadeni pa, kjer bolezen ne pride do matice, še okrevajo, ako sledi trajno dobra paša. Ko griža poneha, ako se madeži iz satovja in panjevih sten čisto ne odstranijo, se bolezen zopet pojavi, ki potem kot v nekaterih krajih znana majeva bolezen nastopi, v kateri zopet velika množina čebel pocepa na tla ter z napetimi zadki umrje. Vzroki te majeve bolezni so bili do danes še popolnoma neznani ali so se iskali celo drugod. Ta bolezen se baje ponavlja v presledkih štirih tednov; ko so pa en panj namenoma okužili povodom poizkušnje, se je uspeh pokazal že čez tri dni. Profesor navaja še več poizkusov, ki so potrdili njegovo naziranje, naposled pa priporoča sredstva v obrambo te bolezni: Bolna ljudstva predjati v čiste panji, jim dati čisto satovje; onesnažene panji z gorko sodavico izmiti, satovje prekuhati v vosek. Nasvetuje še satovje v panjih sploh večkrat prenoviti ter čebelam dajati

veliko prilike za izdelovanje satovja, ker to je njih naravna potreba ter pospešuje zdravje.

To so v glavnih potezah izvajanja dr. Zanderja. Sicer je nekdo ugovarjal: „Ko bi bilo to vse res, in ko bi bila ta bolezen tako nevarna, gotovo bi v onih velikanskih gozdnatih krajih, kjer griža skoraj vsako leto hudo razsaja, morale čebele že davno izmreti.“ Seveda je sreča za vse čebelarje, ako stvar res ni tako nevarna in nalezljiva, vsekako pa upamo, da bodo študije dr. Zanderja, ako jih bo vstrajno nadaljeval, v zadevi čebelne griže razjasnile in obelodanile marsikatero točko, ki je še danes temna in neznana.

† Prof. Jožef Zelenik.

Dne 25. februarja t. l. je v Ptujju nenadoma umrl gosp. profesor Jožef Zelenik. Zvečer je šel zdrav spat, drugo jutro pa so ga našli mrtvega.

Pokojnik je bil rojen 27. januarja 1846 v župniji Sv. Urbana pri Ptujju. Po dovršeni domači ljudski šoli je študiral gimnazij v Mariboru ter maturiral z odliko. Filozofske študije je izvršil na Dunaju. Kot odlikašu mu ni bila težka pot do višjih krogov, kjer se mu je ponujala lepa služba odgojitelja. Služboval je najprej pri grofu Bugnoiju in pri knezu Schwarzenbergu nekaj let kot pomožni učitelj, potem pa kot odgojitelj pri knezu Paaru 12¹/₂ let. V tej vrsti let si je prihranil precejšnje premoženje ter se je z lepo vsotico l. 1889 podal v svojo domovino. Tukaj je kupil blizo cerkve Sv. Urbana čedno hišico z nekaj zemljiščem, kjer je zasebno preživel svoje dni.

Takoj po prihodu si je pridobil ugled pri domačinih, ne le priprostih, temveč tudi pri izobraženstvu, zato so se mu v raznih korporacijah poverila odlična mesta. Bil je v okrajnem zastopu ptujskem 12 let kot načelnik, ves ostali čas pa kot odbornik. Razun tega je bil načelnik krajnega šolskega sveta 9 let, 3 leta cerkveni ključar, ves čas svojega bivanja v domačiji pa član nadzorstva „Ptujškega hranilnega in posojilnega društva“, kjer je deloval kot stalni blagajnik. Ta zadnji posel je vršil izredno vstrajno in točno. Stanoval je pri Sv. Urbanu, vsako jutro pa je šel peš v dobro poldrugo uro oddaljeni Ptuj, popoldne pa zopet nazaj; le za slučaj slabega vremena je imel najeto stanovanje tudi v Ptujju.

Velik del svoje dobe je rajni preživel seveda v uradih, a tudi ostalega časa ni izgubil. Svoje posestvo je vzorno uredil ter tako sosedom in znancem z zgledom koristil. Ko je prišla na naše vinograde trtna uš in jih uničila, je bil gospod Zelenik zopet med tistimi, ki so najprej vinograde obnovili z ameriškim nasadom.

Nas čebelarje pa zlasti zanima, da je rajni gosp. profesor takoj po svojem prihodu v domačijo postal čebelar. Naročil je pri tvrdki Ambrožič dva plemenjaka ter storil s tem začetek. Znane čebelarje — med temi tudi pisca teh vrstic, kar si poslednji gotovo šteje v čast — je poklical na pomoč in v posvetovanje. V kratkem času je s pomočjo domačega učitelja gosp. Wesiaka

postavil na svojem vrtu krasen paviljon za 28 ljudstev, katerega je še zdaj ob smrti zapustil polno obljudenega. Čebele so mu bile le v veselje in prijetno zabavo, zato jih ni nikdar brezsrdno „izžemal“, temveč je skrbel, da imajo vedno dovolj živeža, ter da se pusti vsako jesen dovolj še rezervne zaloge medu. Torej tudi na čebelarskem polju je pokojnik deloval zgledno. Bil je soustanovitelj, prvi predsednik in trajni član „Štajerskega čebelarskega društva.“

Da je bil prof. Zelenik res priljubljen, pokazal je dovolj jasno njegov sijajni pogreb. Na željo sorodnikov se je truplo prepeljalo v njegovo domovino k Sv. Urbanu; bil je to pogreb, kakor ga Ptuj kmalo ni videl. Vkljub slabemu vremenu se je pogreba udeležila velika množica iz Ptuja in okolice. Ptujski Slovenci so se sami izrazili, da so na Zeleniku veliko izgubili. Pa ne samo ti imajo vzrok žalovati, temveč znanci, prijatelji, šole, korporacije itd. širne Spodnje Štajerske. Zelenik je delil dobrote z besedo, zgledom in v djanju. Njegova darežljiva roka ni opešala deliti; poseben dobrotnik je bil učeči se mladini, višji kakor nižji. Še celo po njegovi smrti se je slučajno izvedelo o izdatni podpori, katero je ravno nekoliko poprej podelil neki ljudski šoli. Istotako so sorodniki prejeli od njega veliko dobrot.

Pokojnik je bil samec ves živ dan. Mirno, skromno in zadovoljno je bilo njegovo življenje; nikdo mu ni povzročal jeze, skrbi, težave, žalosti in bridkosti, s kakoršnimi je prerado v tesni zvezi dandanašnje družabno življenje. O njem se lahko reče: Mož ni poznal gorja sveta! To je pričala že njegova zunanost: bil je vedno čvrst in vedrega obraza.

Preminul je torej mož, ki je bil mnogim dobrotnik, drugim dober prijatelj in ljub znanec, zato mu ohranimo blag spomin!

Za odbor „Slovenskega štajerskega čebelarskega društva“:

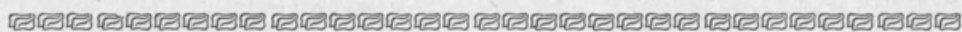
Ivan Jurančič.

Čebelarstvo na Krasu.

Čebelarstvo po Krasu in sploh v Primorju z malimi izjemami skoraj nič ne napreduje, akoravno so za isto jako ugodna tla. Osrednje čebelarsko društvo v Ljubljani je ustanovilo po vsem Kranjskem mnogo čebelarskih podružnic, ki več ali manj uspevajo in cveto. Imamo tudi za Primorje sicer še mlado čebelarsko podružnico, katera pa izvira iz naročja osrednjega čebelarskega društva na Dunaju. Ni mi morebiti naloga podirati, kar se je z velikim trudom dalo napraviti, ali morebiti omenjeno podružnico preosnovati, ker stane nas ista mnogo žrtvovanja, morali smo si čebelarje šele sami delati, ampak sili me narodna dolžnost, obrniti se do slovenskih čebelarjev po Krasu, da pohitim skupno na delo ter si pridobimo tudi svojo slovensko čebelarsko podružnico, katera mora postati mogočen faktor v spodbujajočem čebelarstvu po Krasu.

Za čebelarstvo nam je treba društva, ki nas bode v tem stremljenju vodilo in podpiralo. S ponosom lahko gledamo, kako vrši čebelarsko društvo po Kranjskem to važno nalogo že več let z najboljšim uspehom in od leta do leta čim bolj napreduje. In v to ime se obračam do Vas, predragi čebelarji po Krasu, dopolnimo to, kar pogrešamo še vedno, ustanovimo si v zato primernem kraju slovensko čebelarsko podružnico, ker le ta bode stremila vedno za tem, poučevati svoje člane, ker le v društvu najdemo odkritosrčnih in nesebičnih prijateljev, ki nam bodo pri vsaki priliki radi svetovali in dejansko pomagali. Podružnica nam ne sme biti kako konkurenčno ali reklamno društvo, temveč društvo, v katerem naj se v ljubezni in bratstvu zbirajo vsi čebelarji istega okraja. Zatorej kličem vsem onim, ki so blage volje, naj se po svojih močeh prizadevajo, da se ustanovi rečena podružnica. A ni dovolj, da imamo čebelarsko podružnico; ne, potrebno je tudi gotovo število udov, ki društvo gmotno in materijelno podpirajo, zakaj brez materijelne podpore se tudi društvo ne more razvijati in procvitati. Z združenimi močmi in pošteno voljo se dajo premagati vse zapreke in dosežati mnogo. Vabi se Vas torej, bratje čebelarji, oglasite se za pristop, da s tem omogočite število udov, katero je za ustanovitev podružnice potrebno. Ako se kateri gospodov čebelarjev za to zanima, blagovoli naj mi naznaniti. Želeti bi bilo, da bi se z ustanovitvijo tudi kaj kmalu pričelo. Dalo bi se rešiti na podlagi poučevanj marsikako važno vprašanje, katero nam je osobito še neznan. Skrbimo, da storimo vsak po svojih močeh za napredek in povzdigo svoje čebeloreje po Krasu.

Fran Sila, Brojnica, p. Nabrežina.

Občni zbor „Spodnještajerskega čeb. društva“.

Poroča tajnik A. Sivka.

Na dan sv. Treh kraljev, t. j. 6. januarja t. l., je zborovalo „Spodnještaj. čebelarsko društvo“ v Celju. Vkljub slabemu vremenu se je zbralo vendar precejšnje število čebelarjev v posojilnični dvorani.

Točno ob 11. uri pozdravi predsednik gosp. Tomaž Kurbus v prisrčnih besedah vse navzoče ter prosi tajnika, da poroča o društvenem delovanju v minulem letu. Iz tega poročila povzamemo, da se je odbor kakor prejšnja leta trudil tudi v minulem, odpreti društvu nove denarne vire ter ga postaviti tudi v tem oziru na trdna tla. Navajeni že trkati in prositi, storili smo to tudi letos, in z veseljem se lahko povdarja, da ne zastonj. Druga glavna zadača je bila, pomnožiti število čebelarjev ter izboljšati čebelarstvo. Tudi v tem oziru nismo nazadovali. Društvo šteje 650 članov, ter sta se nanovo ustanovili podružnici v Grižah pri Celju in v Novi cerkvi. Kakor je iz vprašalnih pol razvidno, je bilo delovanje vseh podružnic hvalevredno, zakaj vse so se trudile za razvoj čebelarstva ter vabile čebelarje v svoje okrilje. Premakljivih panjev je bilo na Spodnjem Štajerskem, kolikor znano, 1874, nepremakljivih pa okoli 1192, skupaj torej 3066. Pretečeno leto 1909 je bilo za nas čebelarje prav

slabo. Rojev je bilo še sicer precej veliko, a medu nikjer. Spomladi so bili panji res polni medu, pa suho poletje in hladna jesen nam je zapustila le prazne lonce. Treba je bilo združevati, pitati ter globoko seči v ne baš vedno polno denarnico. A ta nezgoda nam ni vzela ljubezni do čebelarstva, ampak s podvojeno silo hočemo negovati in skrbeti za naše ljubljenske. Kakor prejšna leta, moramo se tudi danes spominjati hvaležnega srca tistega moža, ki je kumoval našemu društvu ter preživel ž njim vred marsikatero veselo in bridko uro. To je naš povsod dobro znani in priljubljeni potovalni učitelj gospod I. Jurančič. Predaval je leta 1909. na 25 shodih širom naše domovine ter imel 881 zvestih svojih učencev za verne slušatelje. Slava in čast takemu možu!*)

Iz blagajnikovega poročila je razvidno, da je imelo društvo 1682 K 26 h dohodkov in 621 K 66 h izdatkov ter je ostalo v blagajni koncem leta 1909 1060 K 60 h preostanka.

Pregledovalcem računov se izvolita gg. profesor Kožuh in poštni oficijal Mirnik, ki najdeta vse v najlepšem redu.

Pri volitvah so bili soglasno izvoljeni: predsednikom gosp. Tomaž Kurbus, nadučitelj na Slivnici; podpredsednikom gosp. Anton Zdolšek, c. kr. sodnik na Laškem; blagajnikom gosp. Anton Kosi; tajnikom gosp. Anton Sivka; odbornikom gg.: Ivan Strelec, Ludovik Černež, Domicijan Serajnik in Andrej Pikel.

Nato zaključil predsednik glavni zbor, želeč vsem prav veselo in medeno leto 1910.

Po prijateljskem sestanku v Narodnem domu, podalo se je več čebelarjev k vzornemu čebelnjaku našega navdušenega podpredsednika gosp. Antona Zdolška, občudovat novo in prelepo domovje njegovih čebelic.

*) Da, da!

Op. uredn.

=====

II. odborova seja

dne 10. februarja 1910.

Poroča tajnik Hinko Zirkelbach.

Prošnja podružnice v Košani za nakup medu se odkloni.

Podružnici na Robu pri Vel. Laščah se dovoli 30 K podpore za nakup čebelarskega orodja.

Podružnici v Kranju se dovoli 100 K podpore za čebelnjak, kamor se bode prepeljavalo čebele v pašo.

Rešijo se prošnje za eksportne panji, odklonijo pa prošnje za eksportne panji štajerskih čebelarjev, ker ti pripadajo štajerskemu čebelarskemu društvu.

G. Lozarju Antonu v II. Bistrici izreče odbor zahvalo za risbe v „Slov. Čebelarju“ ter se mu dovoli 30 K honorarja.

S hvaležnostjo se vzame na znanje dopis ravnateljstva c. kr. državnih železnic glede olajšave in ugodnosti pri prepeljavi čebel v pašo po uradnih urah.

Prihodnja seja bo v četrtek, dne 7. aprila 1910.

=====

III. odborova seja

dne 7. aprila 1910.

Poroča tajnik Hinko Zirkelbach.

Rešijo se došle prošnje za eksportne panji.

Odkloni se prošnja podružnice na Krki za večjo število eksportnih panjev, kolikor jih pripada z ozirom na število članov.

Podružnici v Ilirski Bistrici se dovoli 50 K podpore za zdradbo društvenega čebelnjaka.

Izreče se zahvala Alfonsusu za spis brošure: „Die Krainer- oder Kärntner Biene“ in se mu dovoli za honorar nekaj panjev čebel.

Razgovor o čebelarskem tečaju.

Prihodnja seja dne 9. maja 1910.

Naše opazovalnice.

Poročevalec Jos. Verbič.

Mesečni pregled: februar 1910.

Kraj	Učinek tehtanega panjů								Poraba	Temperatura			Izletnih dnevov z dežjem	Dnevov					
	Donos			Upad			Najvišji donos	Dne		najvišja	najnižja	Srednja mesečna		z snegom	s solncem			z vetrom	
	Mesečna tretjina														0	1/2	celi		
	1	2	3	1	2	3													
Ilirska Bistrica	—	—	—	20	20	10	—	—	50	13	—3	10 ⁷	13	12	1	13	9	6	15
Bitnje pri Boh. Bistrici	—	—	—	40	20	40	—	—	100	13	—13	2 ⁵	6	2	4	13	8	7	9
Kranj	—	—	—	17	30	31	—	—	78	14	—9	2 ⁵	8	7	4	13	8	7	5
Ljubevč pri Idriji	—	—	—	—	—	—	—	—	—	9	—2	3 ⁷	13	9	6	20	3	5	7
Metlika	—	—	—	—	—	—	—	—	—	15	—4	2 ³	8	8	4	12	16	—	27
Nabrežina	—	—	—	30	30	30	—	—	90	15	2	9 ⁶	22	8	—	12	4	12	13
Podgorje pri Kamniku	—	—	—	10	20	20	—	—	50	14	—7	4 ⁵	6	4	3	14	10	4	11
Struge pri Dobropoljah	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sv. Duh na Ostrem vrhu	—	—	—	25	55	65	—	—	145	11	—5	3	8	3	6	13	13	2	—

Črtica „—“ v koloni „Temperatura“ znači stopinje mraza.

Ilirska Bistrica. Ta mesec je prišla v goste večkrat ostra burja. Ko je pa postalo mirno, zasijalo je solnce tako ljubeznjivo, da je izvabilo čebele na prosto. Letale so zlasti iz kmečkih panjev močno po vodo. Zvončki in

trobentice so že v prvi tretjini mesca začeli cveteti. V tretji pa, ko so bili nekateri prav gorki dnevi, prihajale so čebele s prvo obnožino. Tedaj so pričele mačkovcu rumeniti mačice. V panju, kjer prezimuje 18 matic, našli smo pri dveh že 2. t. m. zalego in sicer tako staro, da so nas pozdravile že letošnje mladice. Dvema brezmatičnima panjema nadomestili smo matice. Posrečilo se je. Žnideršič.

Bitnje pri Boh. Bistrici. Temperatura v februarju je bila za tukajšnji okoliš jako mila, o čemur se prepričamo, če jo primerjamo z ono v drugem mescu minulega leta. Toda šele zadnji dnevi so bili toliko ugodni, da so se čebele zamogle saj deloma očistiti, popolnoma pa se še niso. Upam, da bodo prav dobro prezimile onim, ki niso štedili s sladkorjem. Tudi griže se ne bojimo. I. Strgar.

Kranj. Ta mesec je bilo zelo mehko, a mokro vreme. Proti koncu je bilo vendar tako, da so se čebele lahko prašile in trebile. Dosedaj jim še ni bilo nič hudega. Tehtani panj je kazal v drugi polovici meseca precejšen upad, iz česar sklepam na mlado zalego. Moj tehtani ameriški panj s satniki 13—40 cm je brez vsakega zimskega ovoja imenitno prezimil, čeravno ljudstvo ni bilo močno, ker sem vsadil poznega vnuka. Konjedic.

Ljubevč pri Idriji. V tem mesecu mi je poginilo par plemenjakov, ker vsled mraza niso mogli do medu-pitanca. Drugače je vse v najboljšem redu. Nadejamo se zgodnje paše. Št. pl. Premierstein.

Metlika. Vso tretjo tretjino februarja so naše ljubljenske pridno izletavale, snažile stanovanja in nosile obnožino. K. Barle.

Nabrežina. Ker so bili že v začetku februarja večinoma gorki in prijetni dnevi, prinašala so ljudstva pridno obnožino. Njihovo stanje je prav povoljno. Zimski počitek jim je bil zelo kratek. Čebelice so počivale, ne da bi izletavale, največ 5 dni. Sila.

Podgorje pri Kamniku. Februar je bil v prvih dveh tretjinah zelo neprijeten. Dež in gosta megla menjavala sta se dan za dnevom. Šele 22. je prišel zaželjeni dan prvega izleta. Takoj dan potem so že živahno donašale obnožino z vrbe in spomladanskega podleska. Zimski počitek je bil to zimo razdeljen v dva dela in sicer od 14. novembra do 24. decembra, to je 39 dni in od 26. decembra do 20. t. m., to je 57 dni. Prezimljenje je bilo izvrstno. Mrtvih čebel našel sem malo. Za krmo sem v jeseni porabil navadni sladkor, ki se je prav dobro obnesel. O griži ali kaki drugi boleznii ni bilo sledu. Zalega je sedaj že v vseh oblikah, kar se mi zdi prezgodaj. Slišal sem, da so v okolici nekateri panji pomrli gladu. Sallath.

DOPISI.

Iz Šmartina v Rožni dolini. Dne 17. februarja smo imeli rožnodolski čebelarji vesel dan. Solnce, kojega so menda cel mesec popravljali in ga nanovo pozlatili, je prisvetilo z blagodejnimi žarki ter vzbudilo naše ljubljenske iz zimskega sna. To vam je bila muzika okoli čebelnjakov; kakor v majniku

so brenčale čebelice, snažile svoje hišice in sebe. Bolj korajžne so donašale vode, brenčale v bližnjo okolico na ogleda za poznejši čas. Vračaje se domov, so z ljubkim pahljanjem pozdravljale svoje tovarišice ter jim pravile, da „goré še krije sneg“. Ko se je nagnilo solnce na zaton, pozaprlji smo čebelnjake z veselo nado, da nam kmalu odpre ljubka pomlad zlata vrata, čebelicam pa pestrega cvetja, ki nam bodi vir neskajljenega veselja v letošnjem čebelarskem letu. Tega želi vsem čebelarjem udani

Ivan Kvac.

Naznanila osrednjega društva.

Osrednje čebelarsko društvo je prosilo c. kr. železniško ministrstvo za nekatere olajšave pri prepeljavanju čebel. Prošnja se je takole rešila:

Slovenskemu osrednjemu čebelarskemu društvu za Kranjsko, Koroško in
Primorsko v Ljubljani.

Po naročilu c. kr. železniškega ministrstva št. 67.153/16 z dne 18. januarja 1910, se vam, rešujé vašo vlogo z dne 8. junija 1909, naznanja, da nalaganje čebel za v pašo izven uradnih ur navadno ne zadeva na posebne težkoče, ako se potrebni vagoni pravočasno, vsaj 48 ur prej naročé, če čebelarji nalaganje ponoči sami oskrbe, in če ponoči nameravano nalaganje pravočasno postajam naznanijo, da se vse potrebno pripravi.

Ravno tako je izjemoma mogoče s čebelami naložene vagone priklopiti osebni vlakom, če se pošiljatve pravočasno naznanijo, in se v takih slučajih od odpošiljavcev preskrbi toliko ljudi, da se more vagon, ki ga je treba priklopiti, potisniti k vlakom, in če so dotični vagoni sposobni za vožnjo z osebnimi vlaki. Dodevanje takih čebelnih vagonov k osebnim vlakom je vendar z ozirom na moč strojev le omejeno ter se ravna po posameznih slučajih. Torej je najbolje, če se čebele odpošiljajoče stranke zedinijo za gotovi čas, oziroma za določeni dan, v katerem slučaju pri primernem številu odpošiljatev vozijo kakor dozdej posebni nočni čebelni vlaki.

Oddaja čebel na določenih postajah takoj pri dohodu vlaka se bo v potrebi v posameznih slučajih dovolila, če prejemnik odpošiljatev na kolo-dvoru pričakuje, ker pri tem obveščanje ponoči odpade.

Voznina bi se morala v takem slučaju frankirati. Razun tega mora stranka na zahtevo postaje pred odpeljavo čebel položiti primeren deposit, ki se pozneje poravna.

Postajam, ki pridejo v poštev, se je naročilo, biti pri pošiljativah čebel postrežljive.

Za c. kr. ravnateljja državne železnice:

A. Uředniček.

Iz spodnještajerskega čebelarskega društva.

Poučni shodi:

1. Dne 1. maja podružnica Sv. Tomaž pri Ormožu ob 8. pred-poldnem v šoli.

2. Dne **8. maja** podružnica Ptuj-okolica pri Zelenkovem čebelnjaku v Markovcih ob 1/2 3. popoldne.

3. Dne **15. maja** podružnica Novacerkev pri Celju ob 3. popoldne pri čebelarju Al. Arliču v Socki.

Shodi se bodo objavljali v „Čebelarju“ od 15. do 15. za en mesec naprej, da vsak član list prejme, preden se vršijo naznanjeni shodi. Zato je nujno potrebno, da merodajni krogi na to računajo ter se pravočasno oglasijo za predavanje pri podpisnanemu. Shodi, za katere se oglasi ne dopošljejo vsaj do 15. v prejšnjem mescu, se ne morejo v „Čebelarju“ objaviti. Vsa druga naznanila shodov, bodisi pri cerkvi ali v raznih časnikih, naj blagovolijo oskrbeti vodstva podružnic, oziroma sklicatelji.

V krajih, kjer še ni podružnic, pa bi bilo potrebno in umestno take ustanoviti, naj se zberejo inteligentni čebelarji v posvetovanje ter izrazijo to svojo željo društvenemu vodstvu, da jim vpošlje v to upravičenega faktorja, ker glasom § 19. društvenih pravil se podružnice morejo ustanavljati le „s privolitvijo osrednjega društva in s potrjenjem občnega zbora“, ne pa kar na lastno roko.

Ivan Jurančič, društveni potovalni učitelj,
pošta Sv. Andraž v Slov. goricah.

KRANJSKE PODRUŽNICE.

Čebelarska podružnica v Radovljici ima svoj občni zbor dne 24. t. m. ob 3. uri popoldne na Črnicu pri Kocijančiču. Na shodu bo poleg običajnega dnevnega reda tudi predavanje gosp. A. Likozarja.

Čebelarski shod v Št. Vidu pri Zatičini se vrši v Št. Vidu v šoli dne 1. maja ob pol 4. uri popoldne. Na shodu bo predaval gosp. A. Likozarja o umnem čebelarstvu in eksportnem panju.

Čebelarski shod v Grahovem ob Bači se vrši dne 5. maja ob 3. uri popoldne v ondotni šoli. Na shod pride tudi gosp. A. Likozar iz Ljubljane. Pričakuje se obile udeležbe.

Čebelarski shod na Robu se vrši dne 8. maja ob 3. uri popoldne v ondotni šoli. Poleg običnega dnevnega reda je tudi predavanje o eksportnem panju po gosp. A. Likozarju.

Podružnica v Ilirski Bistrici je imela dne 13. marca ob 9. uri dopoldne v prostorih tovarne testenin gg. Žnideršiča in Valenčiča svoj drugi redni občni zbor. Predsednik gosp. Radovan Strnad otvori radi pičle udeležbe sejo šele ob 10. uri ter prisrčno pozdravi vse navzoče člane ter izrazi željo, naj bi podružnica vendar bolj delovala, posebno zanimanje članov naj bi se poglobilo, obžaluje, da se vedno le tako malo članov udeležuje občnih zborov. Nato se preide na drugo točko dnevnega reda, poročilo tajnika in blagajnika. Gosp. Logar kot tajnik in blagajnik izjavi, da nima ničesar poročati, ker podružnica od leta 1908 ni delovala mnogo. Članov ima podružnica 33, i. s. ob dnevu zborovanja; glede blagajne omenja, da je bilo ob koncu leta 1907 blagajniškega prebitka 9 kron, v letu 1908 ostalo je čistega prebitka 10 K 42 v. V letu 1909 pa je prišlo v podružnično blagajno od 13 članov 25⁰/₀, t. j. 6·50 K,

ter od 18 članov, katere je glasom sklepa osrednjega društva odbor istega odkazal podružnici, vrnjenih 9 kron, tako da je imela koncem leta 1909 čistega prebitka 25 K 68 v., s prometom tekočega leta pa ima danes podružnica 30 K 39 v. prebitka, na kar konča g. Logar svoje poročilo. Predsednik mu izreče nato v imenu podružnice polno zahvalo za njegovo izborno poslovanje. Pri volitvi bili so v odbor izvoljeni sledeči gg.: Logar Anton, posestnik in zid. mojster v Vrbovem; Rotter Josip, c. kr. davčni kontrolor; Strnad Radovan, c. kr. davčnega urada vodja, oba v Ilirski Bistrici; Urbančič Mihael, posestnik in žel. čuvaj v Mali Bukovici ter Žnidaršič Anton, tovarnar v Ilirski Bistrici. Konstituiranje odbora vršilo se bode pri odborovi seji dne 4. aprila 1910. — Pri slučajnostih se enoglasno na predlog gosp. predsednika sklene, da podružnica pristopi z enim deležem k čebelarški zadrugi v Ilirski Bistrici. Glede eksportnih panjev, katere je osrednje društvo sklenilo podeliti vsakemu 7. članu, se sklene prositi za pet (5) takih panjev. Priglasili so se sledeči gg.: 1. Barbo Anton v Rateževembrdu, 2. Hraber Josip v Novokračini, 3. Potepan Andrej v Mali Rukovici, 4. Rotter Josip in 5. Strnad Radovan, oba v Ilirski Bistrici. Razdelitev vrši se 4. aprila 1910. — Sklene se definitivno naročiti 1000 komadov razglednic z vzornimi čebelnjaki po celi slovenski zemlji v prosep spoznavanja istih po čebelarjih. Najame se prostor (zemljišče) za one čebelarje, kateri nimajo svojih prostorov (zemljišča), da zamorejo tudi oni se baviti s čebelorejo. Ta prostor se z žico ogradi, vravna, posadi, sploh vzorno uredi, kar pa ne bode brez stroškov; slednji se proračunajo na najmanj 200 kron; ker pa podružnica nima nikakega premoženja, da bi te stroške pokrila, se sklene, da se naprosi osrednje društvo za izdatno podporo, sosebno radi tega, ker naj bode ta naprava res vzorna. — Na predlog g. Logarja se naj pozove osrednje društvo, da uredi že na občnem zboru dne 19. sušca 1908 (Slov. čebelar št. 5 leta 1908) sklenjena navodila, na kar zaključi gosp. predsednik s srčno zahvalo za udeležbo občni zbor. Predsednik.

Čebelarški shod na Krki. Pri čebelarškem shodu na Krki v nedeljo dne 13. februarja 1910 je bilo navzočih petnajst udov. Na dnevnem redu je bil račun o dohodkih in stroških. Pri pregledu se je našlo, da je čistega dohodka 21 K 27 v. Za tem je sledila volitev predsednika, podpredsednika, tajnika in odbornikov. Ostalo je enoglasno pri starem. Velečislani nadučitelj, potovalni poročevalec, oziroma poučitelj v čebeloreji gosp. Anton Likozar nam je ta dan podajal zopet koristne vede. Mej drugim: „Kaj storiti, da se zabranijo nunčki v juniju in juliju, ker je vedno bolje, da jih ni. Kdor je pretečeno leto branil mladcem rojiti, se ni kesal, ampak smejal, ker jo je dobro pogodil. Veselje le za število rojev je abotno, škodljivo; manj, pa dobro, je vedno bolje, kakor več, pa slabo in mršavo. Za čebelarje začetnike in take, ki se zelo boje čebelnih igel, je gospod predavatelj nasvetoval kavčukove rokavice in kapo, kar je imel pri sebi in nam pokazal; zlasti pa je čebelarje zanimala kadilna pipa (fajfa), ki nabasana s tobakom, najbolje pa s suho vrbovo ali topolovo trohlino, kadi uro časa; užiga se spodaj, dim spušča po posebni cevki proti čebelam, in če se kadilcu zljubi, porabi dimek tudi lahko, kakor pri navadnih pipah, skozi svoj zijaj — in dimnik. Za sedanje umno

čebelarjenje je bil nasvetovan najbolj Gerstungov čebelni panj. Posamezna vprašanja: Kako pregnati bučelno uš? Kako pomagati, da se matica ob času prašenja ne pogubi? Kako panj v vigredi ali med letom najhitreje osnažiti itd., so se povoljno rešili. Želeč zopet kaj kmalu enakega shoda, vskliknemo gosp. predavatelju zahvalo!

Ivan Lobe, učitelj v p. in tajnik.

ŠTAJERSKE PODRUŽNICE.

Podružnica za Ormož in okolico priredi dne 5. maja v Ključarovcih pri čebelnjaku podpisanega čebelarstvo predavanje. Predavatelj gosp. D. Serajnik ne bo učil samo teoretično, ampak bo tudi praktično razkazoval, kako se imamo pripraviti z vsem najpotrebnejšim za letošnje čebelarjenje. Zato se pa morate odzvati vsi čebelarji iz sosednih krajev temu vabilu na omenjeni dan po večernicah ob 3. uri.

Anton Kosi.

Listnica uredništva.

Gospod dopisnik od sv. Tomaža pri Ormožu se prosi, naj prijavi svoje popolno ime. — Gosp. A. R. v S. (Primorsko): Vaša prošnja se je poslala „Slov. čeb. društvu v Ljubljani“, kamor je nasloviti vse prošnje za brezplačne eksportne panji. — Za to številko preostala tvarina se priobči v prihodnji številki.

MALA NAZNANILA.

Pod tem naslovom objavljamo ponudbe članov brezplačno, to pa le **dvakrat v letu.**

Med, garantirani pitanec, po 1 K 32 h za kilogram, v satovju 1 K 52 h, kakor tudi 25—30 močnih **kranjskih plemenjakov**, dalje **deteljo, domačo in lucerno**, lepi **semenski oves** itd. ima na prodaj Mihael Zelnik, Dvorje, p. Cerklje, Gorenjsko.

Medstene iz pravega čistega voska, mere 20×25 cm, kilogram po 4 K 10 h po poštnem povzetju ali denar naprej, proda Matevž Ploj, Senarska, p. Sv. Trojica v Slov. goricah, Štajersko. (2—2)

Vino na prodaj. Nad 10 hl dobrega doljenca ima na prodaj in tudi posreduje pri drugih. Kdor želi kaj kupiti, naj se oglasi pri Martin Podlipniku, Lipoglav, pošta Radna pri Sevnici. (2—2)

Veliko novih, lično izdelanih **kranjskih panjev** po nizki ceni proda Radivoj Hartman, Mojstrana 36, Gorenjsko. (2—2)

130 panjev plemenjakov proda Martin Peterneelj, čebelar, Cerkljo na Goriškem. Cena panju 10 K postavljeno na kolodvor Sv. Lucija. (2—2)

Čebele v kmetskih panjih, izbrani in lepi panji. prodaja Josip Jekl, učitelj in načelnik čebelarskega društva v Apačah, pošta Galicija, Koroško. (2—2)

Več kranjskih panjev čebel proda Andrej Merhar, vas Staneče, pošta Št. Vid nad Ljubljano. (2—1)

Več sto pikiranih jabolčnih in hruševih divjakov, primernih za cepljenje v roki, se dobi pri Ivanu Lavraču, posestniku v Izlakah, p. Medija-Izlake. Cena 4—6 K za 100 komadov. (2—1)

Naprodaj imam **15 plemenjakov**, močnih v kranjskih panjih; cena po dogovoru. — Franč. Bernik, čebelar v Boduljah št. 7.

50 plemenjakov čebel v starih kranjskih panjih je na prodaj. Cena po dogovoru. Kupci naj se blagovito oglašijo pisмено ali osebno pri Andreju Kopaču, pošta Žiri, Notranjsko. (2—1)

Zaradi preosnov svojega čebelarstva prodam **8 gerstungovih panjev s čebelami** in **7 plemenjakov v originalnih kranjskih panjih**. Niko Sallath v Podgorju št. 90, pošta Kamnik. (2—1)

Udje čebelarske podružnice na Robu imajo v skupnem **130 panjev čebel v kranjskih** na prodaj. — Janez Zakrajšek, Gradišče, 20 panjev; Janez Škulj, Srnjak, 12 panjev; Alojzij Koprivec, Rob, 14 panjev (za ta pošta: Vel. Lašče-Rob). — Franc Korošec, Medvejek, 20 panjev; Anton Hočevnar, Hrustovo, 50 panjev (za ta pošta: Vel. Lašče). — Jožef Zajc, Podžaga, 10 panjev; Fr. Rozman, Podstrmec, 4 panji (za te pošta: Vel. Lašče-Karlovica). — Vsa ljudstva so zdrava in močna. (2—1)

Naprodaj imam **60–70 plemenjakov**: 38 v navadnih panjih po 9 K, posamezne po 10 K; 9 panjev na 17 satnikov, višina panjů 17 cm po 11 K; ostali panji so na 17 Gerstungovih polokvirjih po 15 K. Na željo se proda tudi panji Gerstungove mere s podolžnimi ali pokončnimi okvirji. Pri skupni prodaji znižane cene. Janez Meglen, Potiskavci št. 3 pri Dobrepoljah na Dolenjskem. (2–1)

Slikam končnice kranjskih panjev po 32 h, večje primeroma dražje. Matej Miklavčič, Volaka, pošta Gorenja vas nad Škofjo Loko. (2–1)

Še nekaj **jabolčnih pritlikavcev** po zmer-
nih cenah in najboljših vrst imam na raz-
polago. Lukman, učitelj, Šoštanj na
Štajerskem. (2–1)

Prodajam 260 kg garantirano pristnega **ajdo-
vega medu-pitanca**. Cena za 5 kg s
posodo vred 7 K, 40 kg skupaj po 1 K 20 h
kilogram. — Nadalje prodajam **25 panjev
čebel**, mera 18×23,5 cm na 14–15 sat-
nikih, z mladimi maticami ter dobro z
medom preskrbljeni. Cena od 13–15 K.
Panji so malo rabljeni. Jakob Lubeč,
Formin, pošta Možganjci niže Ptuja, Šta-
jersko. (2–1)

ČEBELARJEM

naznanjam, da sem vpeljal v svojej trgovini tudi
vse za čebelarstvo potrebno orodje in priprave
ter vsa cenjena naročila na iste takoj izvršujem.
**Veletrgovina z železnino ,MERKUR'
PETER MAJDIČ = CELJE.**

Prvi češki čebelarški zavod v Kolči

priporoča svoje **panjove** na široko-nizko mero lastnega izdelka od najlepših
in izkušenih vzorcev za ljudske in trgovske čebelarje; **izmetalnice** lastnega
sestava, **topilnike za vosek, valjčne in ročne stroje za**
umetno satovje, kadilnike, kape in vse čebelarske potrebščine;
umetno satovje, deščice za romiče, pletilnike za slam-
nate blazine in pokrove.

Ceniki zastoj in franko.

Lastni izdelek.

!! Važno za čebelarje !!

Če potrebujete dobro in ceneno čebelno krmo, Vam priporočam svoj

tekoč čebelni sladkor.

Čebele ga s slastjo vzemó in je porabljev tudi za zimsko dopitanje.
Kilogram stane 64 h, nad 100 kg po 60 h od tukajšne postaje.

B. Rajsigl, Zuckerwarenfabrik, Salzburg.

Prodajam:

Garantirano zanesljiv **ajdov pitanec**, 5 kg posoda 7 K. — Zaradi pomanjkanja prostora oddam **50** malo rabljenih **Gerstungovih panjev** — natančno nemško delo — brez medišča po 6 K. — Čebelarški knjigi: „**Popolni nauk o čebelarstvu**“ s podobami in „**Razprava o rojenju čebel**“. Obe knjigi staneta elegantno vezani 4 K, mehko vezani 3 K 20 h. — **Deščice za okvirje**, natančno 6×25 mm, krasno iz lipovega lesa našagane in oblane, 100 m 3 K. **Kupim zdrave čebele.**

I. N. Babnik, „Čebelarški dom“, Dravljje, pošta Št. Vid pri Ljubljani.

Kranjska čebelarstva zadruga v Ilirski Bistrici prodaja

trčan med garantirano čist, v 5 kg dežicah po K 8-50 franko, v 25 kg dežah po K 1-50 kilogram.

umetno satje iz garantirano čistega voska, za vsako mero prirezano, kilogram po K 4-50, zaboječek s 3½ kg vsebine za K 16—

Pri večjem odjemu znižane cene. poštne prosto.

Svojim članom preskrbuje eksportne panji, kot jih je g. Žnideršič v 1. številki „Slov. Čebelarja“ opisal z okvirji in začetki iz umetnega satja po K 4—.

Trčan svitel spomladanski med plačuje po 1 K 30 h, **ajdov** po 1 K, **voščine** po 1 K 10 h, **vosek** po 3 K 20 h kilogram, franko Ilirska Bistrica.

Kdor hoče postati član zadruga mora plačati vsaj 2 K na račun deleža in poslati podpisano pristopno izjavo.

Garantirano zanesljiv, doma pridelani

med - pitanec

5 kg 7 K.

Prodaja:

Iz garantirano čistega voska

umetno satovje

Prodaja:

1 kg 4 K 40 h.

FR. UNGER, Spodnja Šiška pri Ljubljani.

Dober dan, gospod sočebelar! Kaj pa pišete?

Dopisnico na

????

I. avstrijsko - šlezijško zalogo čebelarških potrebščin

FRANC SIMMICHU, Jauernig, avstrijska
Šlezija

da mi pošlje **zastonj** nov cenik za čebelarstvo in perutninarstvo, ki ima tudi bilježko in zelo poučna mesečna opravila. Moji sosedi dobe od njega trčalnice, panjove, umetno satovje, lovilnike, prašilčke in priprave za matično vzgojo, kadilnike, varovala pred pikom, priprave za umetno lego jajc, pitalnike in napajalnike, poizkuševalce za jajca, žičaste mreže itd. in so bili zelo zadovoljni s ceno in blagom, zatojre bom v prihodnje tudi jaz dobival blago od te tvrdke.

Udina (2 K) in reklamacije naj se pošiljajo upravništvu „Slovenskega Čebelarja“ v Ljubljani, dopisi in članki za list pa uredniku „Slovenskega Čebelarja“ Fr. Rojinu, nadučitelju v Šmartnem pri Kranju.

Odgovorni urednik Mihael Rožanec. — Lastnik „Slovensko čebelarstvo društvo“.

Tisk J. Blasnika naslednikov v Ljubljani.